

MARCZIUS TIZENÖTÖDIKE.

Hétfő

166. szám.

Pest, september 25. 1848.

Nem kell táblabíró politika.

A Marczius Tizenötödike politikai hirlap october—decemberi évnegyedre előfizetheti helyben egyedül a Kiadónál, 2 ft. 30 kr. postán mindennap borítékba küldve 3 frt. 30 kr.

Egy hónapos előfizetést csak helyben egyedül a Kiadónál s a hónap első napjától számítva 1 forintjával fogadunk el.

Hirdetések egy háromszor hasábozott sorért, vagy ennek helyéért 2 kr. pp. fizettek.

Pest, september 25.

Szentamást seregeink ismét megrohanták.

Fájdalom, újra eredmény nélkül.

Mészáros Lázár fenségesen viselte magát, Ugy tűnt fel a táborban, mint a veszélyekben osztozó közvitéz, s egyszersmind mint okos fővezér.

Az ostrom 13 órát folyvást tartott. Az ágyúzás mind a két felől szakadatlanul folytattatván, a jelenetet legnagyobb szerűvé tette.

Seregeink elvégre tömegestül kezdtek a sánczokra mászkálni, mi sikerült is, s a büszke vár, melyet eddig csak Bakonyi vitéz csapatja taposott, el lön foglalva.

De mit kellett tapasztalni. A sánczokon túl egy pár száz lépésnyire új, a külsőhöz hasonló erősségű sánczok emelkedtek, melynek ostromára az elfáradt sereget vezetni nem volt tanácsos.

Mészáros a tűz és golyók zápora közt maga igazgatója a sereget.

Festetics képviselő a mai ülésben a fővezér tetteit elmondván, a ház a vezér eljárására egyhangulag elismeréssel felelt.

A harc folytatában több zavarok adták elő magukat. Egyszer a többi között a ködös időben a Székely és Württemberg huszárok egymásra lövöldözni kezdtek.

Mészáros több ízben személyesen akarván rögtön rendelkezéseket tenni, kétszer keresztül üsztatott a csatornán. Egyszer pedig, a mint egy kitűnő helyen állt volna, a ráczok őt észrevevén, mint mondják, harmincz ágyúlövést tettek feléje. A környezet lefokúdt, a fővezér hidegvérűen állva maradt.

Éljen a derék öreg ember. De azért, ha ő is lefeküdt volna, akkor sem tartjuk vala őt kevésbé vitéznek. Sőt kívánjuk, hogy az, ki vezérel, az ismert határokig, addig tudni illik, míg azzal nem mutatja azt, hogy fél, életét ne igen kockáztassa.

Alig fejezhetjük ki eléggé örömmel, hogy a vezér alkalmat adott nekünk e sorokat írni, különösen azok után, miket róla Kossuth lapjában olvastunk.

Az ostrom másnap, s azután is csak ágyúzással folytatott. Sajnos, hogy a szenttamási toronyt nem sikerült lelőhetnünk.

A Dunántuli táborból hireink bizonytalannabbak.

A hány emberrel beszélünk, annyi helyen mondják Jellacsichot tartózkodni.

Egy azonban bizonyos. Hogy tudni illik a magyar sereg dicsőségesen lelkes, és tisztán magyar érzelmű. A sorkatonaság mind feltette kalpagjára a nemzeti színeket.

Jellacsics, ha csak nem valamely csalóka mozdulaton törí fejét, a Balaton vidékét egészen elhagyni látszik, s Földvár vagy Paks körül át akarna jönni a Dunán, mert a fővárost Buda részről megtámadni nem tartja maga részről kellemes időtöltésnek.

Hanem a Dunán nem lesz könnyű átsapni. A Duna és Tisza közötti téreken a nép felkelést Kossuth személyesen organisálja, e mellett ott húzódik a partokon Ivánka parancsnok teljesen fegyverzett serege.

Az ellenség megcsalva reményében, borzasztóan szurkolódik. A jó bán azt hitte, a nép mellé áll, a katonaság utat enged a mint őt először Teleki félreértése következtében az országba beereszték.

Most itt van, ütközni nem mer, mert az ütközet rá nézve tökéletes megsemmisülés, s mentül inkább kerülget, a mi erőnk annál hatalmasb.

Pestről naponként látunk a vidékre majd hat, majd tizenkét ágyut vitetni.

E pillanatban a két seregben több van száz ágyunknál. Illyen két sereggel egy Napoleon e perczen akár Bécsbe indulhatna.

Ha nem azért erőnköt folyvást szaporítanunk kell. Mert teendők nem csak az, hogy az ellenséget kiverjük, hanem hogy megmutassuk, hogy mik és kik vagyunk.

Mert ellenségünk azt akarják a világgal elhitetni, hogy a magyar egy haszontalan népfaj, mely magát sem tudja megvédeni, annál kevésbé

alkalmas arra, hogy keleti Európában a constitutionalis és civilisált országok közt ő legyen a sark kö.

Ezt kell megmutatnunk

Azért talpra magyar int a haza, Itt az idő most vagy soha!

Egy kis történetke a táborból.

Egy huszár előőr felé szemközt jött egy sergünkbeli hidász

A huszár bujkálódása miatt ellenségnek nézvé, rá kiált Halberdó!

A szegény hidász megremül, kezeivel int s kiáltja: Ein oesterraichische soldat.

A huszár jól tudván, hogy leginkább az ellenség szereti így czimezni magát, megpödrí bajuszát felfogja karabinjét s a hidászt úgy agyon lövi, hogy az azt sem mondja: Bakfity.

Persze, hogy a dologból nagy inquisitio támad, hanem a huszár kimentti magát s az egészet félreértésnek tulajdonítja.

Mondják hogy ennél a félreértésnél a földkerekségen dicsőségesebb mentség nem létezik.

Egy szavacska a képviselőkhöz.

Képviselők, képviselők, mi lelte önöket, hogy egy néha csak neki rugtatnak, s úgy rémítgetik, ijesztgetik magokat, mintha a redoute terem minden ablakaiból egy egy töltött ágyu kandikálni be.

Szombaton este jó hireink voltak. Háborunkban a legszebb lelkesedés, a nép mindenfelől csatlakozóban a magyar alkotmányos ügyhöz, és önök másnap vasárnap olly zavaros és kétségbeesett gyűlést tartottak. Hogy magyarazzuk ezt meg?

Még most sem tanulták meg önök, hogy az olygarcha fractionak, melynek élén Battyáni Lajos áll, az ülések kezeleto óta mindig az volt politikája, hogy önöket rémítgessék, hogy aztán önökön lelki erőszak történjék?

Juliusban naponként az zúgták önök fülébe. A nép, a nép! A nép nem tart velünk. Ime a tények, milly világos czáfolatot tesznek a vészmadarak huhogásaira.

Később azt mondták önöknek. A sorkatonaság ellenünk lesz, a magyar katona csak úgy fog öldönsi benünket, mint a német, cseh, és polyák. A tények kifatyölték az ijesztgetés ezen nemét is.

Az olygarchák kezdenek csufosan kifogyni a krampuszokból. Ma már csak abba kapaszkodnak,

hogya vezérek, a generalok, az ezredesek nem fognak velünk tartani, hogy Jellachich, ellen ha felülről intést kapnak, közülök egy sem fog harcolni.

És ez egyben van is egy kis igazság. Azonban mindennek meg van oka foga. Minden baj orvosolható, csak hozzá kell fogni, csak meg kell vele próbálkozni.

A nép sem lett úgy egyszerre maga magától a mienk, valamint a sorkatonaság sem. Meg kellett azokat előbb annak módja szerint nyernünk.

A nemzeti párt önérettel mondhatja el, hogy az ebbeli eredmények kizárólag az ő érdemei. Legkevesbe pedig a grand seigneuroké, kik mintegy készakarva, folyvást oda működének, hogy a hazában a lelkesedés lehangoltassék.

Szerintök arról szó sem volt, hogy e lelkesedést magok keressék, kutassák a forrásokat, melyből nemzeti erőt lehetett volna kifejteni. Bizonyosságul hívunk fel egy nagy részt azokból, kik magok jöttek a mostani kormányhoz különféle ajánlatokkal, ezek megmondhatják, milly hidegen fogadtattak!

Hát kétszázra menő tüzérségünk különösen elejénte valóságos ráerőtetés volt a kormányra, holott azt várta volna az ember tőlök, hogy ezt gondoskodásaik legelső tárgyának tekintendik.

A katona tiszték csak mintegy kényszerítve, s hajlamuk ellen harcolnak mellettünk. Ez igaz és természetes. Hogy harcoljon ő azon armada ellen, mellyben ő előléptetést s öreg napjaira nyugpénzt remél?

Azonban a kérdés sarka ezzel még nincs érintve, mert ki az közülünk, ki nem tudná, hogy ezen baj ellen is van orvosság, csak hogy be kell azt a betegnek adni.

Ezen orvosság egy győzedelem, mellynek hírére az egész ország újra éledni kezdene: s akkor a katona tiszték azonnal látnák, hogy olyan ügyhez pártolnak, mellynek jövője van, s hogy őket a magyarokhoz hűség, nem hogy compromittálná, de még illendően jutalmazni is fogja.

Azt, hogy e perczen s ilyen forma se hideg se meleg Batthyáni féle politika mellett egy katona tiszt testtel lélekkel hozzánk álljon, csak egyes lelkesektől kívánhatni.

És ilyen lelkesek számosan is találkoztak, sokkal számosan, mint legvérmesb reményeinkben hittük volna.

A legnagyobb rész, mint mindenütt a világon meghódol azon hatalomnak, melly erélyt és bátorságot mutat.

A sors szeszélye, s még inkább azon jóra való elemek, mellyek eddig rejtve valának, s mellyek létezéséről eddig nem sokat tudtunk, megadták az országnak azt, hogy magát az idegen járomból kiszabadíthassa, s független nemzeti létét biztosíthassa.

A képviselők e létező elemeket, nem merik felhasználni, hanem ha azt látják, hogy magától valami nem megyen, elrémülnek, és kevés hija, hogy szét nem futnak, mint az anyányi verebek.

Igy nem mentjük meg a hazát. A francia convent akkor volt legerélyesb, midőn a reactio a nemzetben feléledvén, a republikanusok az országban iszonyu minoritásban voltak.

Az erély következetesség, és határozottság megmenti a hazát.

Hanem akkor a dolog élén a legmerészebb férfiak állottak, nem úgy mint most nálun Batthyáni, kit a háznak kell előre remorquirozni, s ki így vontatva sem tud a ház után eléggé haladni. Példa rá a sorkatonaság átalakulása iránti határozat, s a rá következőt minisiterelnöki infractio.

Mindnyájan tanui voltunk, miként ijesztettek minket a horvátokkal, kikhez, ha a mi sergeinket s nemzeti erőnköt hozzá hasonlítjuk, a magyar nemzetelen csunyább infestatio nem történhetett, mint azon merészség, hogy egy illy gyülelész csoport olly követelő hangon minket megtámadni mer.

Mindnyájan tanui voltunk, minő elremitő hangon irt e berohanásról a Dráva melléki kormány biztos. Hajdan, ha a török 300,000 jött be, nem kellett volna így beszélni.

Hát még a Teleki féle félreismerésből támadott árulási hír.

Soha, soha sem feledkezünk el ama hatásról, mellyet Csányi K. biztos jelentése okozott. A ház, a karzat elsápadt s felkiáltott. Oda van Magyarország.

E jós hangó miként egykor Kosciusko szava: Finis Polonie, lelkünkben szaggató kinokat támasztának.

Hozzá járult az izgatott kedelyzet, a késő éj, az utcai csoportozások, s leginkább Kazinczi Gáber kísértetes hangja.

És pedig előbb utobb kiszül, hogy az egész csak az olygarcha fraetiotól kicsiuált dramai jelenet volt.

A vér fagyasztásig rá akartak ijeszteni a táblalabiróra.

Ezek az emberek e pillanatban nagyba meretek játszani — Nem gondolták meg, mi lehet ennek következtése? Mert a távol lévő oivasók kedviért megírjuk, ama jelenet olly iszonyatos volt, hogy nem lett volna csuda, ha a ház valamely nagyszerű extremitásra határozza el magát.

Egy határozattal békét könyörögve lemondhatott volna az 1848-diki alkotmányról, vagy ellenkezőleg kikiáltotta volna a republicát.

Képviselők. Ne engedjék önk tovább magokat ijesztetni, hanem ragadják meg a perczeket. Isten nemzetnek a maga megmentésére soha több kedvező körülményt nem adott, mint nekünk.

Vannak bajaink, nagy bajaink. Ollyanok melyeket megvalljuk, nem lehet megoldani.

De meg van mutatva, mint kell az ilyen csomón áthatolni.

Ketté kell vágni.

Pest sept. 25.

Az ellenség közelítésével együtt növekedik az aggodalom Buda Pest megtartása iránt. Még az értelmesebb fők is a lehetőséget már mint valószínűséget kezdik tekinteni.

Jól tudom, hogy a főváros elestével igaz ügyünk még elvesztve nincs; azonban ennek, s kivált Budavárnak elleneink kezébe adása legnagyobb gyalázata volna e nemzetnek, s megbo-

sáthatlan tette a kormánynak a nép ítélőszókei előtt.

Buda az újabb fogalmak, s az erősítés mai kívánatai szempontjából — erősnegnek nem nevezhető, s ugyan azért magát, egy ostromszerekkel jól ellátott ellenség ellenében két napig sem tartatná föl.

A krisztinavárosi templomtól a Gellértcsúcsig huzódó hegyláncz ágyutelepek felállítására legalkalmasabb hely, s innen erős és tartós tüzelés nem sokára réseket törne a vár falain, mellyeken át az ellenség könnyű szerivel benyomulhatnának. Egyetlen ágyutelep veszélyessé tenné a vár utczáit, s lehetlenné a csapatainknak, azokbani felállítását.

Jellachichnak most nincsenek ostromszerei, de lennének akkor, ha Budavárnak birtokába jutna. És ugyan miként játszhatnánk kezére legmegesküdtebb ellenségünknek fővárosunkat, s azzal legfőbb erőségünknek Komáromnak elfoglalására is szolgáló eszközöket; mert hogy e vár Komáromnak hulesa — az tagadhatlan.

Budának mint hegyi várnak rendeltetése az, hogy rakhelye ugyan mindennemű hadszereknek, mellyekből táborban álló seregünket minden szükségességekkel elláthassuk.

Buda megvédhetetlen, mert a körülte levő hegyekről legsikeresebben lehet ellene dolgozni ez refrainse a tudatlan dilletansoknak, s az ellenkező, hogy t. i. a vár imponál az azt örvendő pontoknak — senkinek sem jut eszébe; pedig úgy van.

A gellértet, a kristina városi hegy gerincz, swabhegy sőt a kálvária is, mind olly pontoknak vétetnek, mellyekről a várnak legkönyebben schachmattot lehet adni.

Ez még 1686. sept. 2-károli traditio, midőn e pontokat az ostromló magyar seregnek megannyi táborai koronázták.

Pedig ha Budát úgy felszereljük, mint azt a kezünk közt levő eszközökkel valóban lehet — ezek közül egyik sem lehet veszélyes.

Az ellenségnek nem lehet egy alkalmas ostrompontra vergődni, s ha ez netalán legvakmerőbb rohanás, vagy éppen árulás közbejöttével sikerülne is, fel kellene áldozni összesereje harmadrészét, a nélkül, hogy valamit nyerne, mert a mi 24 darab 18 fontosaink roppant hatással dolgoznának — az ő illy távolságra hasznavehetlen 6 db. 12 fontosainak ellenében.

Egy 12 darab 24 fontosokból álló ágyutelep a várat urává teszi a kristina városi hegygerincznek. 6 darab 24 fontostól a gelléltre ellenségünk még csak lábát sem teheti: a swabhegyről, mint olly golyó, melly a várat elérje, a kalvariáról pedig ez ellen működni — képtelenség.

Hogy hát az ellenséget megfosztjuk Komárom bevételének még reményétől is, lehetlenné kell tennünk azt, hogy magát Budapesten felszerelhesse; s minden ostromszereket, mik az újépületben olly roppant tömegben hovernek, a várba kell felszállítanunk.

Ugy szinte a várba szállítandó mind azon munítio, melly most három különböző raktárakban a pesti és budai oldalon lerakva van.

E ennek befogadására legalkalmasabbak lennének, a tüzér — s József laktanyák, s Eszterházi-

házban üres bástyák, különösen pedig a garnison templom.

Mi a vársereget illeti ennek 2500 biztos egyénből tehát honvédek közül kellene állani, s 300 tüzérből.

Én legsürgősebben kérem a városi honvédtüzéreknek háromszázal rögön leendő szaporítását!

Ha az eszközök kezembe adnak 300 embert 3 nap alatt kiállítok: ezek mint tüzérek, földhárnyok, s szivattyuzók egyszersmind nem ennék hiába a kenyeret.

150 lovas előbb a külvárosokban osztatnék el, — miután azonban ezeket megvédeni nem lehet, később a várba az őrség completirozására szállítatnék.

Feltéve, hogy Budapest polgársága vagy az elvesztéstől féltében rokonszenvet tettetne az ellenség irányában — a várőrségnek mindössze egy pár ezer erőtlén és tétlen emberrel gyúlne meg baja, kiktől bizony félni semmi oka sem lehetne.

Buda schakban tartja Pestet, s a két város minden külvárosait is, és így az ellenséget is, mely Pestet s Buda külvárosait elfoglalná.

A várból földalatti ut visz a hídfőhöz egy másik a Rác- egy harmadik a császárfőrdőhöz ezek csak néhol vannak beomolva; a vízi város felé több csatornák vezetnek, és két alagút a pontok közül egyik sem kerülendő ki egy szakértő tüzérparancsnok fityelmét.

A vízhiányban szenved, 300 akó eczet tehát beteendő a háromhónapi élelmezési tervbe s az őrségnek módja lesz elvárni addig midőn három hó múlva a szükséges vízmedenceze elkészül.

Azt mondják hogy az ellenségnek rakétái vannak s azokkal felgyújtja a várost.

Csak hogy telepeiket 24, fontosakkal kellő távolságban fogjuk tudni tartani; a vár épületeit az ismert eszözöket a mennyire lehet éghetetlen karba teendjük, és szivattyusaink a gyűlést eloltják, s mindnyájan erőt s fáradságot nem kimérendünk csak hogy urai maradjunk a várnak.

Buda őrségének ezen hazafias fellépése, mint villám fog hatni az egész országra; e fellépés leendő legerélyesebb nyilatkozat a néphez, melyről példát vehet, hogy miként a sereg kész életével is védeni a várat, úgy védje a nép vérével hazáját, melyen kívül számára nincsen hely.

A fővárosnak egy kardcsapás nélküli megadása, azon ellenség előtt, mely ellensége egyszersmind isten és ember előtt igazságos ügyünknek, szabadságunknak, s nemzetiségünknek — örök gyalázatot vonna nemzetünkre.

És e gyalázatot nem élendem túl; el vagyok tökévelve — ha minden áruló lenne s elhagyna is — a honvédtüzérek 50 ágyújával csatát magam kezdeni, és szabadságért, és függetlenségért halni kész lelkes honvédtüzéreim között, megtalálandom azt, a mit kerestem . . . hazám védelmében, dicső halált. —

Maradjon az élőkre a gyalázat, s a rabszolgaság dicstelen járma.

A honvédtüzérség nem hagyand el engem,

mert meg van győződve az ügy igazságáról, melyet védeni élethalálra kész. — Éa ha elhagyna . . . öngyilkos vagy Brutus leszek.

Mack,
tüzérségi főhadnagy.

Pest september 25.

Azon temérdek hírek között, melyek a két városban az embert most lelkesítik, majd lehangolják, kering azon hír is, mintha a polgárok egy része így okoskodnék.

„Álljon ellen Jellacsicsnak, kinek semmije sincs, de mi bizony emeletes házainkat, izléses butorainkat, szép leányainkat, s kedélyes feleségeinket össze nem bombardiroztatjuk, hanem a mint a nemes bán Buda vagy Pest alá érkezik, Graefl Józsi bíránk a város kulcsait fehér tricoban, fekete bársony hazukában, ezüst csatos lakirozott czipőben, hajdonfővel, fekete-sárga bársony párnán viendi a magas usurpator eleibe.“

Constatirozzuk kissé a dolgokat. Mi részünkről nem hiszük, hogy Jellacsich guerilla csordája valaha Budapesten brillirozhasson.

Spanyolország erdős és hegyes vidékein megtörténhetik, hogy a guerillák egyszersmál ki-rabolhatnak egykét antik klastromot, meggyilkolhatnak egy pát vörös lókötb barátot, vagy istentelen tolvaj alguazilt. De a mi áldásos rónáinkon a kedves bán mezitlábos és rongyos falkája okvetlen fel fog emésztetni harczratermett ifjaink, s lelkes gyakorlott vitézink által.

Tegyük fel azonban, hogy a minden oldalról alattomban szőtt árulás és lélek-vásárlás által Jellacsich táborával bényomul a fővárosba! mi fog történni?

A Bécsben kedvelt bálnak, mint állítják, 30 ezer embere van; azaz igazán szólva csak 7000 embere van, a többi 23,000 vadállat!

Ezen 3000 ember ötönként felosztva is 6000 családnak rohanja meg termeit, és asztalát!

A magyar sereg — melyeket ő rablósága kikerült — visszatér a főváros felé, s délnyugati szomszédfalvakat besetelolja; Kossuth Lajos felköltött s felizgatott magyarjai pedig a keleti részeken fognak tanyázni.

Jellacsich táborával egyenesen a két városba lesz szorítva.

Még lesz egyetmás a kétváros kamráiban lesz mit enni e csordának, sőt pénzben is végig sarcoltatván a tehetősbe, egy pár hétig lesz dinom dánom.

Végre a két város total kipunztul.

Jellacsics kénytelen lesz a szomszéd falvakba merészelní kirándulásokat, hol azonban lelkes harcosok által annyiszor a mennyiszor kutyaliter visszaveretik.

Többet mondok!

A mindenéből kipunztított városbeli lakosságot kényyszerítni fogja Jellacsich fegyvert fogni, és sajáttestvérei ellen harcolni.

Iszonyú dolgok fognak bekövetkezni!

Éhség, nyomor, és végelpusztulás.

A fen említett hír lehetlen, hogy való legyen.

A pestbudai polgárság sokkal eszélyesebb, sokkal lelkesebb, sokkal hazafiubb érzelmű, hogyssem nemzeti nagyságunk egyik jelentékenyebb symbolumát a két fővárost feladná.

A budapesti polgárság utolsó csepp vérig fogja védelmezni a két fővárost.

Pontius Pilatus.

Az olvasóhoz.

Pest september 24.

Szives olvasók, polgár társaim!

Elvetem e tollat, mellyel némellyek elégületlenségire s némellyek megalégedésire mind eddig forgaték.

Kossuth szava hi, hi édes hazánk megmentésére csekély erőnk is oda nyujtani.

Isten veletek, ha kezem valaha még számotokra irni fog, az csak a győzelem szavait irhatja mert hazám sirjába engem is temetni fog.

Isten és nagy vezetők szelleme lengjen át titeket, hogy hű fiai maradjatok szegény elárult hazánknak.

Isten és nemzetünk áldása erősítse karjainkat hogy porba zuzhassuk a gabság és árulás hydra fejét.

Isten veletek.

Csernátoni.

Jó volna, ha e következőket Marmarosban végrehajtanák, nagy lehet itt a veszedelem.

1. Szaporítsuk a hazafilag érező biztosokat. Adjunk vész hatalmat kezeikbe.

2. Legyen Máramarosnak magának egy illy biztossa.

3. Megyénkből a gács századokat — kiket meg lehet magunk ellen hízalunk, és fizetünk — vigyék ki, s Gácsországban lévő magyarokat hozzák helyettük közintbe.

4. A harminczadokhoz örökül magyar ajku nemzetörök rendeltessenek, kik egyszersmind az arany, és ezüstpézt kivitelére ellenörködjenek.

5. A magyar ajku nemzetörök azonnal fegyverkeztessenek fel, s naponként rendszeren gyakorlatot tartsanak, hogy mi előbb fegyverbe okuljanak. Az idegen ajkuak közül egyedül csak az erre ajánlkozók.

6. A Borsabányi kincstári bődösköbányából a bődöskö, kénysz ritett kölcsönül, nyugtatvány mellett hozasson Ferenczvolgyre, az üresen álló kincstári üveghutába, melly egy hónap alatt löpor gyárrá alakittasson. Fogadtassék 12 salé-

tromfőző, — szereltesék fel — s a löpor-gyártás egy hónap alatt kezdessék meg.

7. Szereztessek legalább 24 ágyú, s ha nem volna a hazában ide küldhető; az erélyes József példájaként, ki az ércz apostolokat pénzé verve küldé szét birodalmába, de a harangokkal zúgtak már elég halált, oszanak is halált. Pénzé a templomok arany ezüstjelt, Istenünk üveg és cserépből is szívesen veendi az áldozatot.

8. Küldessék rögtön két egyén — ha lehet mérnök a pesti tüzérséghez, hol kitanulván, itt tüzérséget taníthasson.

9. Minden hivatalos levelek, papi, katonai, kincstári, álladalmi — még a most is érkező kaiserlicher königlicher ex offo leveleket sem véve ki — csak a magyar bizodalmat leginkább bíró két két kinevezett egyének által tett vizsgálás után, s ellenörködő pecsétjük alatt kézbesíttessenek.

10. Mert megyénk természeténél többet fogyaszt — a kenyérnek való idejébe szerzetessék be, nehogy elleneink megelőzzenek. És erre nézve a sidókra fő figyelem fordíttassék.

11. Minden szó vagy irat, melly az izgatásnak legkisebb színét viseli, azonnal bejelentessék, s ki ezt nem tenné, a bün részésének tartassék.

12. Egyes megyék pénzt nem teremthetvén, gazdálkodjunk meg abból, mi van, valamit a haza védelmére; azért az olly temérdek ezerekbe kerülő határjárások egy időre szüntessenek meg. A versengés alatti tőr erdeje legyen tilalmas, legelője közös, földjei a jelen birtokosoknál. — Maradjon el egy kis időre a bonvivam. Így naponként több százakat adhatunk a haza oltárára.

Itt az óra! ne csak szavakban, de tettel mutassuk meg, hogy jel szavunk ez: Hazánkért vagyunk, vérünket, és éltünket! és ha minden hazafi ezt teszi: ha a poklok összesfajzata támadna is ellenünk. A magyar élni, és Buda állani fog.

Mohári.

Török Istvánnak.

Sept. 18. 1848.

A marcius 154 száma alatt, a követ ur egy czáfolatot tesz a 149 számbani közzé tett követválasztási események ellen, s olly modorban, melly érthetlenné tevő igazolását. — A követ ur tagadja, hogy eltartva állott volna a nemesség a polgár néptől, s ez állítása bizonyítja, hogy nem sok szemérme van, olyat akar tagadni, s olyat állita-

ni, a miről környékünk ellenkezőre szemtanúi vallomást tehet. —

Lejebb simpla okkal excúsája képviselővé választatását, hogy — a nemesség magát elkülönözé, éppen olly valótlan, s koholmány, mint azon állítás, melly azt akarná elhitetni, hogy három száz ezerre menő népet megfutamtott — ugyan követ ur, szó ide szó oda, ön nem sokat törődött a historiákkal, vezesse csak jámbor lelkét Szatmár azon követválasztására, hol Kovács és Ujfalusi négy száz emberrel választott meg 5—6 ezer ember ellenébe, emlékezzék vissza az eseményekre, mert e czikbe önnek historiai világoztatást is, nem irhatok. —

Jámbor lelkü követ ur! hízegő lehet ön irányába, de a hízegkedés mások irányába, hogy sikerül, azt a jövő mutatja meg, azt mondja: mit más is elmondhat — egész multom tanusítja politikai életem — s állítja, hogy azt nem mártius hozta meg. — Emlékezzon édes követ ur, hogy mártius előtt reményét még azon párt táplálta, mellyet ön most ugy lenéz. —

Bün rosszat cselekedni, de nagyobb bün azt el nem ismerni; tartson ön bünbánást, és az idő fel fogja emészteni büncit. Végül szerénytelenséget árul el, a választóelem nevében rágalmazással jellemzeni az irót, ki a nép bizodalmit Isten kegyelméből bírja.

Napra forgó.

H I R D E T É S E K.

(2—2)

A legjobb fogpor,

szeplőviz, és tyukszem-irtószer folyvást kapható — Löllbach nagyhid utcai boltjában.

(2—3)

Nemzetörségi egyenruhák,

mint: atilák, nadrágok, köpenyek és csákok készen — vagy egész századok számára a legrövidebb idő alatt is a legjutányosb áron kaphatók.

Szürke köpenyek egész századok számára **6—7** pengő forintjával készíttetnek

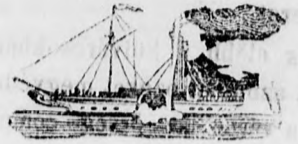
Singer Ign. és társnál,
nagyhid-utca 9. sz. Haris-féle házban.

Birói Árverés

(1—2)

f. e. Sept. 27-én d. e. 10 órakor a király utcazi Walero féle házban különféle — több 100 rőföt tevő posztó szövetek — köztök nagy rész hamuszín toszkin nemzetörök számára — fognak bíróság elárvereztetni.

Terczy Szilárd,
tanácsnok

Gőzhajók járása

septemberben 1848.

Pestről Bécsbe mindennap reggeli 6 órakor.

” Eszékre vasárnap, kedd és pénteken reggeli 5 órakor.

A dunagőzhajótársaság
főügyvivősége.

Magyar központi vasút.

Naponkinti indulások 1848-dik szeptember 1-sőjétől fogva további rendelkezésig.

A t. cz. utazók kéretnek, sziveskedjenek legalább egy negyed órával az elindulás előtt a pályaudvarában megjelenni.

Pestről Szolnok felé személyvonat reggeli 6 óra 30 percz.

” ” tehervonat délben 11 órakor személyvonat délut. 1 1/2 óra.

Szolnokból Pestre. Tehervonat reggeli 4 óra 15 percz.

” ” Személyvonat reggeli 6 óra 45 perczkor.

” ” Személyvonat délután 1 óra 45 perczkor.

Pestről Vác felé reggel 7 órakor.

” ” délután 3 óra 30 percz.

Vácról Pest felé reggel 8 óra 30 percz.

” ” délután 5 „ 45 „

A magyar központi vasút
igazgatósága által.

Megjelenik e lap MINDEN ESTE. Előfizethetni e lapra Pesten a Lukács László nyomdájában (Országuton Kunewalder-házban). — A vidéken a postahivataloknál. EGYES SZÁM ára 3 kr. pp.

Felelős szerkesztő Pálfi Albert. — Nyomatja és kiadja Lukács László. Országut, Kunewalder-ház.